

[Hauch.]

som det er gørligt for Tiden. Her har vi givet Udtryk for, at vi var villige til at optage en Forhandling, men jeg kan maaske sige, at vi naaede ikke saa vidt, at vi kom helt til Bunds i de Muligheder, der forelaa, og derfor pegede jeg paa dem som en af de Veje, man maaske kunde gaa, naar Sagen skal behandles videre.

Til den højtærede Justitsminister har jeg et Par Bemærkninger. Den højtærede Justitsminister vendte sig særlig mod Ændringsforslagets § 10, hvor der er Tale om Tilvejebringelse af Midler, og den højtærede Justitsminister sagde herom, at man kunde ikke paalægge Staten at skaffe de nødvendige Midler; hvor faar man Midlerne fra? Jeg vil gerne sige til den højtærede Justitsminister, at Midlerne skal jo skaffes til Veje, og der skulde heller ikke være den Risiko ved at fremskaffe disse Midler, som den højtærede Justitsminister gav det Udseende af, for der er kun Tale om at give Henstand til de Landbrugere, hvis økonomiske Forhold er saadan, at man maa forudsætte, at de kan betale Beløbet paa et senere Tidspunkt. Naturligvis maa de nødvendige Midler skaffes, og naar Staten griber saa stærkt ind i privatretlige Forhold, som der er Tale om her, forekommer det mig at være fuldkommen klart, at saa maa Staten skaffe disse Midler. Jeg kan heller ikke se, at Vanskelighederne skulde være uovervindelige.

Endelig siger den højtærede Justitsminister angaaende Spørgsmaalet om de Tab, der sluttelig kan blive, naar Forholdet til sin Tid skal gøres op: Ja, hvem skal saa betale den anden Halvpart? Staten skal efter Forslaget betale den ene Halvpart, men hvem skal betale den anden? Jeg har svært ved at forstaa, at den højtærede Justitsminister kan stille et saadant Spørgsmaal, for det skal selvfølgelig de Pengeinstitutter, som laaner Midlerne, naar deres Klienter ikke kan betale dem. Naar den endelige Opgørelse kommer og man ser, at der bliver Tab, ja, saa maa selvfølgelig disse Pengeinstitutter bære den anden Halvpart af Tabet, det er en given Sag. I øvrigt maa jeg sige, at jeg tror ikke, man kommer gennem det Arbejde, der skal gøres, før denne Lov bliver gennemført, uden at man vil stille sig mere forstaaende og mere velvillig til hele den Side af Problemet, som vi her har talt om. Men jeg vil dog heller ikke undlade at sige til Slutning, at jeg har det Indtryk, at Villien er til Stede hos Regeringen og Mindretallet, og naar Villien er der, finder man ogsaa nok

Vejen under den videre Behandling af Sagen.

Sluttelig skal jeg anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for det af Flertallet stillede Ændringsforslag, der gaar ud paa en anden Affattelse af Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1, gaaende ud paa en ny Affattelse af Lovforslaget, vedtoges med 37 Stemmer mod 29.

Ændringsforslagene Nr. 2—12 var hermed bortfaldet.

§§ 1—11 i det saaledes ændrede Lovforslag og *Lovforslagets Overgang til tredje Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Tingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 11⁵ med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om Betalingshenstand for Ejere af Landbrugsejendomme og Fiskerfartøjer samt Haandværkere og handlende.

Mødet hævet Kl. 10⁵⁷.

126. Møde.

Onsdag den 8. Juni Kl. 11⁵.

Formanden: Tingets Samtykke udkræves, for at den eneste paa Dagsordenen opførte Sag kan behandles i dette Møde. Hvis ingen gør Indsigelse, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.